“**In Jezus se je razjokal.** (Janez 11, 35)

Dne 29. januarja 1844, zvečer

1 “In Jezus se je razjokal.”
2 To besedilo je nadvse kratko, sestavljeno iz petih besedic; toda pri vsej svoji kratkosti je tako zelo povedno in pomenljivo, da bi vi bili morali napisati za poln svet knjig, ako bi vam to besedilo prikazal samo skromno razčlenjeno. Dojeti njegovo popolno razodetje v vsej globini pa vi najbrž v neskončnosti ne bi bili sposobni!
3 Neštetokrat je v Svetih zapisih (“v Svetih zapisih” je dopolnjeno!) zapisan veznik “in”, toda nikjer ne povezuje toliko kot tukaj, kajti tu povezuje dve neskončni stvari v eno, namreč neskončno ljubezen in modrost, silo in moč Boga. Kajti Jezus je modrost, moč in sila in s tem imetnik oblasti nad vsem, kar izpolnjuje duhovno in naravno večnost in neskončnost.
4 Toda ta Jezus se je razjokal. Kako in zakaj le? Ker je postal v vsem izobilju Eno z Očetom in Večno ljubeznijo. Kajti pri Mojzesu se je glasilo, ko je le-ta zahteval videti Boga: “Boga ne more nihče videti in obenem ostati živ!” V Jezusu pa so mnogi videli Boga in On je postal njihovo življenje; in niso umrli, ker so Ga videli.
5 Za časa Mojzesa Božanstvo ni jokalo; ampak je obsojalo prestopnike zakona na smrt in nihče, ki je enkrat zapadel smrti, ni bil obujen. Tu imamo isto Božanstvo; toda nič več ni skrivalo ljubezni in usmiljenja v svojem nedojemljivem središču; temveč se je razjokalo, se razburilo in je razvezalo vezi smrti tistemu, ki je trohnel v grobu.
6 Ali sedaj nekoliko razumete, kaj pomeni tukaj Jezusov jok? - Jok pomeni tukaj neskončno globoko usmiljenje neizmerne ljubezni v Bogu!
7 Koga pa se je usmilila? - Njega, ki je že štiri dni trohnel v grobu.
8 Kdo med vami sploh ima toliko modrosti dojeti popolno sliko tega neskončnega pomena? Mar menite, da je Jezus tukaj storil le neki krajevno omejen čudež, da bi z njim, prvič, dvema žalujočima sestrama vrnil njunega preljubega brata in drugič, da bi z njim dal Judom neki dokaz, kakršnega pred Njim še nikoli ni nihče dal?
9 Oh glejte, to so popolnoma nepomembne obrobnosti; kajti prvič: Jezus je že poprej storil obilo čudežnih dejanj, ki so bila s tem popolnoma enakovredna; kar pa zadeva tolaženje obeh sester pa On, ki ima srca vseh ljudi v svojih rokah, gotovo ne bi bil v zadregi narediti ju z enim samim pogledom tako presrečni, ja celo z najmanjšim namigom, da ne bi znova zlahka žalovali za svojim pokojnim bratom, temveč bi se nanj spominjali samo z vriskajočim veseljem.
10 To torej ni bil glavni vzrok; kateri pa je potem bil? Ja, v tem leži pravzaprav tista globina tega Božjega dejanja, ki je vi ne morete dojeti! Nakazati, ne pa tudi popolnoma razložiti, vam jo morem zgolj z oddaljenimi namigi, kajti popolna luč v tej zadevi bi vas stala življenja. Kajti prav pri tej zadevi se zgodi tisto, za kar je rečeno, da se godi zato, da bi se razodela veličastnost Očeta v Sinu.
11 Kaj predstavljata obe žalujoči sestri, Marta in Marija? Onidve sta podobi davnine in prihodnosti; ena je bolj zunanjega,torej zemeljsko-čutnega značaja, druga

bolj notranjega in s tem duhovnega značaja, ki je v sebi poln resnice. V razširjenem pomenu predstavljata z “Marto” vso naravno stvarstvo in z “Marijo” vso nebeško-duhovno stvarstvo. - Glejte, to sta žalujoči sestri!
12 Za kom pa žalujeta? - Za bratom, ki že kar štiri dolge dni trohni v grobu. Ti štirje dnevi označujejo štiri stvarstva nastanja.
13 Kdo pa je zdaj ta brat? Vendar od tod nič dalje!!! - Kdor med vami ima samo trohico modrosti, more računati; vendar bi bilo pobližje oznanilo z Moje strani smrtno nevarno!
14 Iz povedanega pa morete povzeti vsaj toliko, kako velika globina in kolikšna neraziskljivost ležita v teh petih besedah“In Jezus se je razjokal!” Če upoštevate, *kdo* je Jezus, boste vsaj zmogli slutiti, da pomenijo Njegove solze nekaj popolnoma drugega in pomembnejšega, kot pa solze neke napol slepe bralke romanov. Jezusovo srce ni postalo občutljivo zaradi branja, - temveč je bila to Večna Ljubezen sama, kot Oče v Sinu!
15 Kot primer za posnemanje pa kažejo (solze), da bodite tudi vi usmiljeni *iz resnične globine življenja!* Mehko srčnost in usmiljenost, ki sta se rodili iz prebiranja romanov, nimata pri Meni popolnoma nobene vrednosti in nista nič boljši, kakor v gledališču zaigrani ljubezen in poroka. Tako “usmiljenim” ljudem bom dal nekoč plačilo, ustrezno temelju njihove usmiljenosti. Tudi onkraj bodo naleteli na velike knjižnice neštetih romanov in ne bodo prej našli poti iz knjižnic, dokler ne bodo zvedeli sami na sebi, da opisana ljubezen in opisano življenje vseskozi nista ne ljubezen in ne življenje.
16 Kdor ne ljubi iz Mene in se ne uči od Mene, ta počenja vse kar naredi, kakor mrlič in ne bo vstal iz svojega groba prej, dokler nad njegovim grobom ne bo jokal Jezus. - To dobro razumite: v tem je velika globina in takšno bodi vaše življenje, amen!”

Jakob Lorber
Pojasnila svetopisemskih besedil